

Офіцери громади мають набути достатній рівень знання не лише з правоохоронної діяльності, але й і з сучасного розуміння перспектив майбутніх соціально-культурних проєктів культури і суспільства України. Це нерозривно пов'язане з необхідністю постійного розвитку особистості, насамперед, офіцерів громади. Має відбутися формування та подальший розвиток світогляду на демократичних засадах із урахуванням впливу змін, що відбуваються у сучасному соціокультурному дискурсі. До таких нових викликів мають бути готові як офіцери територіальної громади, так і населення. Нові доробки наукового знання запропонували людству розуміння необхідності визнання розширення набору компетентностей, що позитивно впливає не лише на формування світогляду поліцейських, але, що важливо, на формування нового іміджу поліцейських, у соціально-культурному середовищі. прав особистості на життя, повагу до її гідності, рівності усіх громадян незалежно від статі.

Список використаних джерел

1. Скиба Е. К. Концепція розширення прав людини як складова інноваційних підходів політики Community Policing. Community policing: освітні практики: кол. монографі.; за наук. ред. канд. істор. наук, доц. К.М. Недрі. Дніпро : Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ, 2023.С. 86-117.
2. Kappeler V., Gaines L., Schaefer B. Community Policing. A Contemporary Perspective. Routledge.2020. 638 p.

Ангеліна ШИШКІНА
курсант ННППФПНП
Маргарита МАКСИМОВА
викладач кафедри
адміністративного права, процесу
та адміністративної діяльності
Дніпровського державного
університету внутрішніх справ

ПСИХОЛОГІЯ ВІЙНИ ТА ЇЇ ВПЛИВ НА АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО

У сучасному світі, що перебуває в стані постійних турбулентних змін та нестабільності, кризові ситуації, спричинені глобальними конфліктами та напруженістю між країнами, стають невід'ємною частиною національної реальності. В умовах цього складного ландшафту особливого значення набувають психологічні аспекти війни, які визначають емоційний стан суспільства, його здатність до адаптації та управління стресом. Військові дії, які розгортаються на полі бою, виходять за межі лише фізичних зіткнень та

стратегічних рішень, затрагуючи всі сфери людського життя.

Війна, як стресова ситуація, створює унікальні виклики для психологічного самопочуття та витривалості особистості. Змагання з тривалим стресом можливе за допомогою акцентованих соціальних комунікацій, що стають важливим засобом адаптації та подолання емоційного напруження. Цей процес виявляється не лише на рівні міжособистісних взаємодій, але й охоплює всі сфери життя – від повсякденних контактів серед людей до взаємодії в установах чи організаціях.

Важливим аспектом є те, що акцентовані соціальні комунікації необхідні на всіх рівнях суспільства і в усіх його середовищах. Вони стають механізмом, який допомагає розглядати не лише індивідуальний досвід, але й спільний, колективний вимір. Це може включати як формальні, так і неформальні засоби спілкування – від робочих нарад та групових обговорень до неформальних розмов або терапевтичних сесій. Підтримуюче спілкування виявляється особливо ефективним, оскільки воно сприяє зниженню стресового порогу та створює психологічну опору в умовах важкостей. Це правило актуальне не лише у період воєнних дій, але й у мирний час, де воно може слугувати ключовим інструментом для підтримки ментального здоров'я та підвищення якості життя [1].

У контексті впливу психологічних аспектів війни визначається значущість їхнього впливу на формування адміністративних структур та розробку законодавчих актів. Під час військових дій національне управління переживає фундаментальні трансформації, спрямовані на адаптацію до нових реалій та потреб. Виявляється, що активізується необхідність впровадження додаткових заходів для забезпечення безпеки, утримання порядку та ефективного управління суспільством під час кризових ситуацій. У цьому контексті можна сказати, що адміністративне право набуває статусу ключового інструмента для управління кризовими ситуаціями, тому що забезпечення громадського порядку та ефективне взаємодіяння з суспільством в умовах військового конфлікту стають важливими завданнями для адміністративних органів. Вони повинні швидко реагувати на змінюючуся ситуацію, розробляти та впроваджувати ефективні стратегії управління, які мають сприяти забезпеченню безпеки та захисту інтересів громадян.

Вплив війни на суспільство супроводжується створенням особливого психологічного клімату, який, у свою чергу, може спровокувати необхідні зміни в адміністративних нормах та процедурах. Під час воєнних конфліктів виникає необхідність у перегляді та адаптації правового середовища з метою ефективного реагування на нові виклики та забезпечення безпеки та виконання воєнних завдань.

У зв'язку з цим, може збільшитися актуальність введення нових адміністративних обмежень, контролю та надзору. Ці обмеження стосуються не лише сфери безпеки, але й широкого спектру суспільних аспектів. Зокрема, можливі обмеження свободи руху громадян, щоб гарантувати їхню безпеку,

або встановлення контролю за доступом до інформації, що може бути стратегічно важливою у воєнний період. Крім того, може виникнути необхідність обмеження фінансової та економічної діяльності для забезпечення стабільності та підтримки воєнних зусиль.

Вплив психологічної динаміки війни на розвиток адміністративних процедур, спрямованих на надання допомоги постраждалим та відновлення суспільства після воєнних подій, є невід'ємною частиною комплексного підходу до управління кризовими ситуаціями. У таких умовах адміністративна система виявляється на передньому краї вирішення завдань, пов'язаних із стабілізацією ситуації та відновленням життєдіяльності суспільства.

Як зазначалося у передмові до книги «На Західному фронті без змін» Ерїх Марія Ремарк написав: «Це лише спроба розповісти про покоління, яке занастала війна, про тих, хто став її жертвою, навіть якщо врятувався від снарядів». Проблема психологічної травми була найважливішою, яку автор описав у романі, адже досвід пережитої війни впливає на людину на багатьох рівнях [2].

Отже, у контексті військових подій психологічні аспекти впливають на формування адміністративних структур та законодавчих актів. Важливою стає адаптація національного управління до нових реалій та потреб, активізація заходів для забезпечення безпеки, утримання порядку та ефективного управління суспільством у кризових ситуаціях. Адміністративне право отримує ключову роль в управлінні кризовими ситуаціями, забезпечуючи громадський порядок та сприяючи взаємодії з суспільством у воєнний період.

Психологічний клімат, що виникає внаслідок війни, породжує потребу у змінах адміністративних норм та процедур. Це може включати в себе введення нових обмежень, контролю та надзору, охоплюючи різні аспекти життя, від свободи руху до економічної діяльності. Війна визначає необхідність обґрунтованої та відповідальної адміністративної реакції для забезпечення стабільності та захисту громадян.

Список використаних джерел

1. Наталія Алюшина. Психологія війни. Як знайти сили і не втратити здоровий глузд. URL : https://lb.ua/blog/natalia_aliushyna/512605_psihologiya_viynei_yak_znayti_sili_i.html (дата звернення: 01.12.2023).
2. Ілона Свеженцева «Бийся, тікай або завмири» – як життя в умовах війни впливає на психоемоційну стабільність людини. URL : <https://suspilne.media/238315-bijsa-tikaj-abo-zavmri-ak-zitta-v-umovah-vijni-vplivae-na-psihoemocijnu-stabilnist-ludini/> (дата звернення 02.12.2023).